

732

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 10 października 1997 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie form i trybu przeprowadzania rozliczeń pieniężnych za pośrednictwem banków.

Na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 1992 r. Nr 72, poz. 359, z 1993 r. Nr 6, poz. 29, Nr 28, poz. 127 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 80, poz. 369 i Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 4, poz. 18 i Nr 133, poz. 654, z 1996 r. Nr 10, poz. 61, Nr 75, poz. 357, Nr 90, poz. 406, Nr 106, poz. 496 i Nr 149, poz. 703 oraz z 1997 r. Nr 23, poz. 117, Nr 24, poz. 119, Nr 71, poz. 449, Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769 i 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 11 grudnia 1992 r. w sprawie form i trybu przeprowadzania rozliczeń pieniężnych za pośrednictwem banków (Monitor Polski Nr 39, poz. 293) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 na końcu zdania dodaje się wyrazy „w złotych”;

2) w § 5 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) polecenie zapłaty, z zastrzeżeniem § 6a ust. 2”;

3) po § 6 dodaje się § 6a w brzmieniu:

„§ 6a. 1. Polecenie zapłaty stanowi udzieloną bankowi dyspozycję wierzyciela obciążenia określoną kwotą rachunku bankowego dłużnika i uznania tą kwotą rachunku wierzyciela. Dyspozycja wierzyciela stanowi równocześnie jego zgodę na cofnięcie przez bank dłużnika obciążenia rachunku dłużnika i cofnięcie uznania rachunku wierzyciela w przypadku dokonanego przez dłużnika odwołania polecenia zapłaty, o którym mowa w ust. 6.

2. Przeprowadzanie rozliczeń w formie polecenia zapłaty jest dopuszczalne pod warunkiem:

1) posiadania przez wierzyciela i dłużnika rachunków w bankach, które zawarły porozumienie w sprawie stosowania polecenia zapłaty, określające w szczególności: zakres odpowiedzialności banków wykonujących polecenia zapłaty, przyczyny odmowy realizacji polecenia zapłaty przez bank dłużnika, procedury dochodzenia wzajemnych roszczeń banków, wynikających ze skutków odwołania polecenia zapłaty przez dłużnika, wzory jednolitych formularzy oraz zasady realizacji przez banki poleceń zapłaty przy użyciu elektronicznych nośników informacji,

2) udzielenia przez dłużnika wierzycielowi upoważnienia do obciążania rachunku dłużnika w drodze polecenia zapłaty w umownych terminach zapłaty z tytułu określonych zobowiązań,

3) zawarcia pomiędzy wierzycielem a bankiem, prowadzącym jego rachunek, umowy w sprawie stosowania polecenia zapłaty zawierającej w szczególności: zgodę banku na stosowanie formy polecenia zapłaty przez wierzyciela, zasady składania i realizowania poleceń zapłaty, zgodę wierzyciela na obciążanie jego rachunku kwotami odwoływanych poleceń zapłaty wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 7, zwróconymi dłużnikowi w związku z odwołaniem polecenia zapłaty, oraz zakres odpowiedzialności wierzyciela i banku,

4) że maksymalna kwota pojedynczego polecenia zapłaty nie przekracza równowartości przeliczonych na złote według kursu średniego ECU ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu kwartału poprzedzającego kwartał, w którym dokonywane jest rozliczenie pieniężne:

a) 1000 ECU — w przypadku gdy dłużnikiem jest osoba fizyczna nie prowadząca działalności gospodarczej,

b) 10000 ECU — w przypadku pozostałych dłużników.

3. Bank, który udzielił wierzycielowi zgody na stosowanie poleceń zapłaty, jest wobec banków—sygnatariuszy porozumienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, odpowiedzialny finansowo za działania wierzyciela związane ze stosowaniem poleceń zapłaty; w szczególności jest zobowiązany do natychmiastowego uznania kwotą odwołanego polecenia zapłaty rachunku banku dłużnika wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 7, również w przypadku braku środków na rachunku wierzyciela lub wystąpienia innej przyczyny uniemożliwiającej obciążenie rachunku bankowego wierzyciela.

4. Uznanie rachunku bankowego wierzyciela następuje po uzyskaniu przez jego bank

od banku dłużnika funduszy wystarczających do pokrycia polecenia zapłaty.

5. Dłużnikowi przysługuje prawo do odwołania w każdym czasie upoważnienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

6. Dłużnik może odwołać pojedyncze polecenie zapłaty, którym obciążono jego rachunek bankowy, w terminie:

1) 30 dni kalendarzowych od dnia dokonania obciążenia rachunku bankowego — w przypadku gdy dłużnikiem jest osoba fizyczna nie prowadząca działalności gospodarczej,

2) 5 dni roboczych od dnia dokonania obciążenia rachunku bankowego — w przypadku pozostałych dłużników.

Odwołanie polecenia zapłaty dłużnik składa w banku prowadzącym jego rachunek.

7. Odwołanie polecenia zapłaty przez dłużnika rodzi dla banku dłużnika obowiązek natychmiastowego uznania rachunku bankowego dłużnika kwotą odwołanego polecenia zapłaty. Uznanie rachunku

dłużnika następuje z datą złożenia odwołania polecenia zapłaty, z obowiązkiem naliczenia — od dnia obciążenia rachunku dłużnika kwotą odwołanego polecenia zapłaty — odsetek należnych dłużnikowi z tytułu oprocentowania rachunku bankowego.

8. Bank będący wierzycielem może przeprowadzać rozliczenia w formie polecenia zapłaty na warunkach określonych w zarządzeniu, z tym że:

1) do rozliczeń tych nie stosuje się przepisów ust. 2 pkt 3 i ust. 3,

2) bank ten zobowiązany jest do natychmiastowego uznania kwotą odwołanego polecenia zapłaty rachunku banku dłużnika.”;

4) w § 10 wyrazy „karty kredytowe” zastępuje się wyrazami „karty płatnicze”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: w z. *W. Kosiński*

733

ZARZĄDZENIE PREZESA URZĘDU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 9 października 1997 r.

w sprawie obowiązków sprawozdawczych w zakresie kultury fizycznej.

Na podstawie art. 32 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z 1996 r. Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się obowiązek przekazywania danych statystycznych na formularzach oznaczonych symbolami:

1) KFT-1 — Sprawozdanie o działalności klubu sportowego, według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia,

2) KFT-2 — Sprawozdanie o działalności polskiego związku sportowego, według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 2. Obowiązek, o którym mowa w § 1, dotyczy odpowiednio:

1) w odniesieniu do sprawozdania KFT-1 — klubów sportowych,

2) w odniesieniu do sprawozdania KFT-2 — polskich związków sportowych.

§ 3. Wprowadzone zarządzeniem sprawozdania statystyczne przekazuje się do Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki w terminie do dnia 25 stycznia.

§ 4. Traci moc zarządzenie Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 28 listopada 1996 r. w sprawie obowiązków sprawozdawczych w zakresie kultury fizycznej (Monitor Polski Nr 76, poz. 700).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki:

S. S. Paszczyk